

BEDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Senzorii netranscași nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Înscrierile
se primesc la Administrațiunea
Brașov și la următoarele
BIPOURI de ANUNȚURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Ruz. Angenreid & Emorie Les-
ner, Heinrich Schalek, A. G.
Pelik Nachf., Anton Orpelik.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, Ekstein Bernat, Iuliu Le-
opold (VII. Erzsébet-körut)
Prețul inserțiunilor: o serie
garmond pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tariful și învo-
ială. — **REGULAMENTE** pe pagina
8-a o serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXXII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Anstro-Ungari:
Pe un an 24 cor., pe șase lu-
ni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-ri de Duminecă 4 cor. pe s-
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 tranșe, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-ri de Duminecă 8 fr. pe an.
Se primumără la toate ofi-
cile postale din țară și din
afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
Cărgul Inului Nr. 30. etagiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 6 cor.
Cu două săptămâni: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 242.

Brașov, Duminecă 8 (21) Noemvrie

1909.

Adevărata politică: Banca »Agricola« din Hunedoara a fost cea dintâi, care a știut să chibzuiască norocos un nou mijloc de ajutorare a poporului nostru. Alăturarea de treburile regulate de bancă (darea de împrumuturi în bani), dela alcătuirea ei a îngrijit și de negoțul cu bucate.

Prin cumpărarea bucatelor dela proprietari și negustori, și apoi prin vânzarea acestor bucate celor lipsiți, — a scăpat multe zeci de mii de ghiarele geșeftăriei hăpărețe.

Vestea asta a pătruns până departe și ne bucurăm văzând, că și pe aiurea însuflețitii conducători ai poporului nostru, încep să urmeze pilda dată și dovedită cu izbânditoare.

Intre cei dintâi, cari au luat în șirul lucrărilor lor și negoțul cu bucatele, au fost conducătorii băncilor »Gră. țiterul« din Dobra și »Tovărășia agricolă« (azi »Agricola«) din Sebeșul-săsesc.

Mai nou se ocupă cu acelaș gând banca »Bistrițana« din Bistrița, »Șoimul« din Uioara, și alte câteva bănci cu conducători înțeleghători de aceste trebuințe ale țărânimii noastre.

Decât toate aceste însă mai îmbucurătoare e știrea, că »Agricola« din Hunedoara în tovarășie cu banca »Zlăgneana« din Zlagna, a făcut un mare magazin de bucate pentru Munții Apuseni, sălășluit în Zlatna.

Acest magazin de bucate va scuti pe Moșii noștri de drumurile pe la Aiud și Luduș, pe la Blaj și Alba-Iulia, și mai pe sus îi va scuti de pagubele ce le îndurau prin plățirea prețurilor celor mari, ce erau siliți să le dea, — ajunși fiind odată cu carăle în o piață ori alta, de unde nu se puteau întoarce cu carul gol!

Tot așa lucru bun, deși mai mic, face »Agricola«, când împreună cu conducătorii băncii »Hondoleana« din Hondol, deschide și acolo un magazin de bucate, pentru cele vre-o 12—15 sate din jurul Hondolului!

Fapta »Agricolei« și a tovarășilor ei de muncă, vrednicește toată lauda! — (Tovărășia).

Zguduirea în biserica României.

Apelând la ospitalitatea și imparțialitatea noastră, »ca la o tribună liberă«, autorul, profesor și vechi publicist, ne roagă să-dăm degrabă articolul d-sale, ori care ar fi părerea noastră în chestie. Satisfacem cu plăcere dorințele autorului, în convingerea, că acesta e întâiul articol în presa de dincoace, prin care se esplică cauzele conflictului bisericesc din România.

I.

„Privighiați, că nu știți nici ziua nici ceasul...“

(Matei XXV. 13.)

Unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere — ne spune Hora-Uirii...

Nici un profet nu e primit în țara sa, se spune în Cartea sfântă..

Să-ți fie ție ca un păgân și vameș, — celce nu se supune soborului...

Războiul declarat de P. S. Sa episcopul de Roman reformei bisericești e apreciat în multe chipuri de presă, care este, după cuvântul maestrului Eminescu: muschi de-o zi, pe-o lume mică...

Nu persoana P. S. Sale ar trebui să fie obiect de preocupățiune, ci boala din organismul bisericii române din regat, — care se poate reduce cu toată certitudinea la politică.

În expunerile noastre vom da Caesarului ce e al Caesarului. și nu vom uita nici pe cel gonit pentru dreptate.

Vom spune numai adevărul isvorât din fapte și fixat cu serioșitate și temel.

*

Despre cele petrecute cu ocaziunea discuției în Senatul României a modificării legii sinodale, se spun următoarele:

„Mai cu hăz, dar și mai tristă în același timp, căci te gândești la cine are puterea de-a decide treburile bisericești în România, tură discuțiunile la care domnii senatori se puseră, pe spinarea canoanelor. Le discutau cu satisfacțiunea de ei înșiși,

de să nu zici că-s ignoranți neche-mați în asemenea chestiuni“.

Cine sunt acești senatori „bisericieni“?

„Senatorul C. Arion (fost ministru) întreabă dacă și preoții insurați pot fi trecuți pe lista candidaturilor episcopoești“.

„D-l Disescu (fost ministru), în care mulți credeau că este oarecare pricepere în cele bisericești, o făcu lată de tot: spuse, că ar putea cita o mulțime de canoane în sprijinul introducerii clerului inferior în Sinod. Dar astfel de canoane nu există“

Destul din partea... ridicolă!

„Cuvintele adevărate au fost rostite de episcopul de Roman“ — continuă izvorul de informațiune pe care îl utilizăm aci, o revistă*) incontestabilă ca serioșitate și competență — „care a declarat legea de anticanonică și eretică. I-s'a contestat, spunându-se că în acea lege nu poate fi vorba de dogmă, deoarece ea se ocupă numai cu chestiuni administrative și nu de credință“.

„Totuși episcopul de Roman avea dreptate, căci și organizarea bisericească nu se culege de pe păreți, ci are și ea legătură organică cu credința. Astfel, odată ce ai admis că în arhierie se cuprinde plenitudinea puterilor bisericești, cum mai poți admite ca biserica să fie condusă de preoți și nu de arhierie, adecă elemente cu putere derivată și parțială? Și acest caz se va întâmpla, căci preoții vor putea majora pe arhierie și astfel să decidă ei. Deci erezia e evidentă și cu neputință de negat“.

„Sigur, că lucrul acesta ar fi înlăturat, când pentru orice hotărâre a consistoriului superior ar fi necesară aprobarea Sinodului arhieresc; dar aceasta aprobare e necesară numai la unele chestiuni, nu la toate; restul rămâne rezervat aprobării ministrilor. Și acum gândi-

*) Rev. Teol. III. 3. pg. 1902, articol scris de Calindoniu Poncea.

ți-vă: ce fel de autoritate bisericească e aceea, în care se cer aprobări ministeriale!“

Punctul de vedere principal, intransigent, pe care îl reprezintă episcopul de Roman, fiind împărțit și de arhierul Calistrat, arhierul a fost delăturat dela redactarea revistei »Biserica Ortodoxă“.

Afirmative și profesorul dela facultatea teologică din București Dr. D. Demetrescu, om cu autoritate pe terenul teologic, împărțea opiniile profesate de episcopul Gherasim; dar a... tăcut.

Cari să fie oare opiniile, prin cari P. S. Sa dela Roman ar primejdui integritatea bisericii și »autoritatea« ei bine cunoscută din era mitropolilor Ghenadie și Partenie?

Nu vedem nici o tendință de schimbare în direcția morală în reforma votată de deputați și senatori, plus-minus arhieriei, — pentru bisericească.

— Dar ca să nu fim bănuți de preocupări separatiste într-o chestiune de viață sufletească a poporului român din regat, vom pune față în față, la cântar, opinia episcopului Romanului D. D. Gherasim Sațirim, cu inovațiunile reformei bisericești, construite — după unii — în sens democratic.

*

P. S. Sa din Roman susține*) următoarele idei salvatoare pentru prestigiul bisericii și pentru un reveriment în rolul bisericii ortodoxe în România:

„...cel care îmbrățișează viața călugărească și este chemat să se pregatească ca să ajungă episcop sau mitropolit, unul ca acesta trebuiește privilegiiat îndelung și de aproape, căci

*) Cuvântările P. S. episcop al Romanului D. D. Gherasim Sațirim, rostite în senat în Martie 1909, cu privire la proiectul de lege pentru modificarea legii sinodale din 1872 și pentru înființarea consistoriului superior bisericesc. pg. 69.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

„Una, ca toate.“

Dramă de Oscar Wilde

Trad. de I. Broșu.

(3) (Urmare)

Mrs. Allonby: Curios; femeile urâte sunt totdeauna geloase de bărbații lor, cele frumoase niciodată.

Lord Illingworth: Femeile frumoase nu-și pierd timpul; sunt ocupate în altă parte; femeile frumoase sunt totdeauna geloase de bărbații altor femei.

Mrs. Allonby: Lady Carolina e scutită, fără îndoială, de grijile vieții conjugale. Sir John este al patrulea bărbătel al ei.

Lord Illingworth: Totuși cam mult, atâta viață conjugală. 20 de ani de romanticism — femeia e o ruină; 20 de ani de căsnicie — o clădire publică.

Mrs. Allonby: 20 de ani de romanticism, se poate?

Lord Illingworth: Astăzi nu. Poziția

socială a femeilor, e prea strălucită. Urmorul femeilor strică întotdeauna romanele.

Mrs. Allonby: Sau lipsa urmorului la bărbați.

Lord Illingworth: Aveți dreptate. Într-un templu, se cuvine ca fie-care să fie serios, afară de cel adorat.

Mrs. Allonby: Și acesta, ar fi bărbatul?

Lord Illingworth: Femeile ingenu-chiază atât de grațios... bărbații nu.

Mrs. Allonby: Vă gândiți de sigur la Lady Studfield?

Lord Illingworth: Nu m-am gândit la dânsa un sfert de oră, vă asigur!

Mrs. Allonby: Lady Studfield, e poate un secret?

Lord Illingworth: E mai mult decât un secret — o senzație.

Mrs. Allonby: Senzațiile nu durează.

Lord Illingworth: Acesta le e farmecul!

(Intră Hester și Gerald.)

Gerald: Lord Illingworth, toți m-au felicitat: lady Hunstanton, lady Carolina

și... toți; nădăjduesc, să vă fiu un bun secretar.

Lord Illingworth: Gerald, vei fi un secretar model. (Vorbește cu el.)

Mrs. Allonby: Vă place viața dela țară, miss Worsley?

Hester: Da, mult!

Mrs. Allonby: Și nu v-ați trezit vreodată cu dorința de a lua parte la un dîner în Londra?

Hester: Nu pot suferi dînerurile din Londra.

Mrs. Allonby: Eu sunt entusiasmata. Cei cuminți nu ascultă, proștii nu vorbesc.

Hester: Proștii vorbesc foarte mult. Mrs. Allonby: Ah, eu nu-i iau în samă, nu-i ascult.

Lord Illingworth: Băete, dacă nu te iubeam, nu te-ași fi imbiat. Fiind-că imi ești așa de drag, vreau să te am lângă mine! (Hester și Gerald ies.) Gerald Arbuthnot e un înger de băiat.

Mrs. Allonby: Da, e foarte drăguț; dar nu pot suferi pe tinăra americană.

Lord Illingworth: De ce?

Mrs. Allonby: Inchipuște-ți, imi spune ieri, c-ar avea numai 18 ani!

Lord Illingworth: Unei femei, care-și destăinuște vârsta, să nu te increzi niciodată; o femeie, care mărturisește lucrul acesta, n-are secrete.

Mrs. Allonby: Și mai e și o puritană.

Lord Illingworth: Ce nu se iartă... Femeile urâte să fie tot puritane, n-am nimic în potriiva lor; aceasta-i singura scuză a celor urâte. Americana e incontestabil frumoasă, o admir foarte mult. (Privește țintă la Mrs. Allonby.)

Mrs. Allonby: Ce om rău sunteți lord Illingworth?

Lord Illingworth: Ce vreți d-voastră, să ziceți prin asta: un om rău?

Mrs. Allonby: Omul, care admiră nevinovăția.

Lord Illingworth: Și o femeie rea?

Mrs. Allonby: Femeia, care nu te plectisește.

Lord Illingworth: Sunteți foarte ser-veră cu d-voastră!

Mrs. Allonby: Definiți-mi sexul!

Lord Illingworth: Sfinx sau enigmă.

Mrs. Allonby: Definiția aceasta, cuprinde și pe puritana?

Lord Illingworth: Nu mă încred în pu-

omul e supus patimilor și greșește în tot timpul vieții. De aceea, mai ales un asemenea călugăr trebuie ținut strâns, trebuie trecut prin ciur și prin dărmol — cum zicem noi Românii. Trebuie încercat în tot felul, trebuie să fure și să oțelie în tot chipul, spre a se vedea dacă dobândește răbdarea și smerenia și dacă își agonisește destoinicia pentru sfânta chemare de episcop sau mitropolit, având să poarte cu răspundere turma cea cuvântătoare pe pășunile mântuirii... fiind chemat ca ierarh să pară că este inger în trup și să ducă viață cu atâta înfrânare și activitate în Domnul, încât ispitele ce pot veni asupra lui să nu-l poată da la o parte din drumul, care duce la împlinirea cu toată scumpătatea a sfintei voințe a lui Dumnezeu, pentru dobândirea mântuirii sale și a păstorilor săi...

Iată punctul de vedere moral, pentru care în noua reformă a „organizării bisericii” nu s-a dat nimic; nu s-a cheltuit nici un cuvânt măcar.

Ce aduce dar nou noua lege? Ce scoate din vechile rele?

Introduce în organismul bisericii un cal troian, care poartă numirea de „Consistor superior bisericesc”, nume împrumutat, iar ca fond impropriu condițiilor, în cari se aplică.

Structura acestui Consistor, forța reformei democratice, — într-o biserică teocratică, este cea următoare: Consistorul superior statuiază:

1. Asupra tuturor afacerilor disciplinare și de administrație eparhială*);
2. Alcătuirea parohiilor;
3. Stabiirea programelor de instrucțiune teologică;
4. Instrucțiunea religioasă în toate școlile.
5. Cercetează cărțile bisericești;
6. Judecă în ultima instanță toate pricinile.

7. e consultat de comisiunea de restaurare a monumentelor.

Prerogative ale membrilor consistorului superior sunt:

- a) membrii sunt scoși de sub disciplina prin episcopi;
- b) în urma întrevinerii ministrului cultelor, Consistorul superior se va pronunța și în chestii de administrație eparhială.

Pe baza competențelor noului organ introdus în corpul bisericii (re-

*) Textele sunt citate din lege, după d-l N. Iorga, care a rostit un puternic și înălțător discurs în cameră. (Vezi »Neamul Românesc».)

ștăurate la 1872, prin delăturarea numirii directe a Vlădicilor prin Vodă — introdusă de Cuza —) sf. Sinod a ajuns la 1909 cu atribuțiile și competența cu totul redus și absorbit în pânțele străinului nou venit.

Atribuțiile sf. Sinod au rămas două:

I. Păstrează „unitatea administrativă, disciplinară și națională (?) a bisericii noastre“.*)

II. Statuiază „asupra tuturor afacerilor spirituale (!) disciplinare și curat bisericești.“

Unde au ajuns urmașii acelor, asupra cărora s-a pogorât Duhul Sfânt în chip de limbi de foc!

Câtă ignoranță și îndrăzneală în această procedură — față cu sf. Sinod!

Ad. I. Păstrarea unității „naționale“ a bisericii e o necesitate pentru biserică română din România?

Fapte nu au a se cuprinde în lege, ci numai drepturi și datorințe! Iar organizația bisericii ort. rom. din Ardeal și țara-ungurească are și alte tendințe decât curat bisericești-morale.

Oare dintre toți legiuitorii: prelați venerabili, miniștri cu autoritate, senatori și deputați, toți cărturari și patrioți, nu au înțeles, — afară de un membru din senat și unul din cameră — că imitațiile în reforme — sunt lucruri neseriouse?

Ad. II. În ultima instanță hotărârește ministrul — afară de Consistorul superior — dar o listă a afacerilor „spirituale“ și „curat“ bisericești nu s-a făcut!

Care rămâne cadrul de competență a sf. Sinod?

Și care e garanța, că vre-un ministru al cultelor cu o cultură ultramodernă nu va proceda volnic în chestii bisericești, când și foștii miniștri ai cultelor dau dovezi de totală lipsă de orientare în cele bisericești, cum s-a arătat mai sus.

Prin introducerea consistorului superior sf. Sinod a rămas o... ficțiune.

Nu așa se reformează biserică! Moravuriile să se schimbe. Și aceasta se poate face numai prin o lentă și sistematică educațiune și cultură religioasă.

Reformele ticluite de oameni nepregătiți, necompetenți, sunt desastre, cari nu aduc înaintarea, ci păcăgînirea, recăderea bisericii.

„De vei avea credința cât un sămbure de muștar, vei zice muntelui să se mute și se va muta.“ — Unde este în reformă observat acest criteriu?

Duhovnic ardelean.

*) Vezi nota anterioară.

Anularea. Contrații dela Arad publică rând pe rând păreri cerute dela d-nii Dr. Oncu, V. Goldiș și Dr. St. Pop, în chestia celei mai proaspete volnicii a lui Apponyi. Dr. Oncu, referentul chestiei de catehizare la congres, a citat încodată textele de lege, pe cari se întemeiază dreptul nostru. D-l Goldiș spune că toată responsabilitatea trebuie pusă în cărca ministrului.

»Guvernul acesta, care este cel mai șovinist dintre toate guvernele câte s-au succedat în Ungaria până acum, a voit să producă în masele mari ale poporului românesc impresia, că din partea coroanei nu ne mai putem aștepta la nici un scul.«

D-l Goldiș a mai zis, că deputații dietali ar trebui să intervină numai în cazul, dacă autoritățile bisericești vor cere intervenția lor.

De altfel a doua zi după inaugurarea cu mari solemnități a palatului »Tribune« se vor întruni deputații naționaliști, la conferință, discutând și asupra situației create prin anularea hotărârilor dela congres!

Vom fi siliți a da mâna cu Iusth. D-l deputat Dr. Al. Vaida, a zis între altele, în o convorbire cu coresp. dela »Agrarmer Tagblatt«.

Ceia ce a făgăduit Viena și a zădărnicit Andrassy, Iusth promite în numele lui Ludovic Kossuth să o dobândească poporului lipsit de drepturi fără deosebire de naționalitate.

Forța împrejurărilor va produce astfel curând sau mai târziu o solidaritate a kossuthiștilor conduși de Iusth cu nemaghiarii și va face pe acești din urmă să fie unelte involuntare ale celor cari merg spre uniunea personală. Ar fi pe urmă numai chestiune de timp, când partidul însușit de ideile lui Ludovic Kossuth va ajunge stăpân absolut în țară și ea se va realiza poate încă în viitoarele alegeri. Acestea sunt consecințele logice ale politicii urmărite până acum în criza unghurească.

Oamenii politici ai Austriei luptă pentru școala Komensky și pentru ordinea de zi a dietei boeme și împing în timpul acesta pe nemaghiari — între cari se află și milioane din conaționalii lor — la o politică de desperațiune.

»Corul« nostru episcopesc gr. cat., afară de episcopul din Gherla, a ținut să fie luat în deputația catolicilor, care felicitase, cu mult alai pe Ferdinand Zichy, la jubileul de 80 de ani.

Încodată — și împotriva tuturor bănuelilor nedrepte — dăm expresie adâncelor noastre păreri de rău, că episcopii noștri fac și ei »fraternizări sociale« cu dignitarii romano-catolici, fie aceia cât de aristocrați, și cât de măgulitoare prietinia lor!! Pe cât știm noi, protestul episcopilor noștri gr. catolici, de-a nu fi băgați cu de-a sila în autonomia rom. catolicilor, n'a fost sprijinit de jubilanțul Zichy! Gravaminele clerului nostru gr. cat. pentru le-

gea congruei — și mai puțin! De țineau episcopii noștri negreșiți să feliciteze pe șeful romano-catolicilor, rugând pe bue nul Dumnezeu »ca să ni-l mai țină încă multă vreme voinic și sănătos, spre binele și ajutorul mamei biserice«.

„Drapelul“ despre anulare.

În articolul de fond al »Drapelului« despre anularea hotărârilor congresuale, găsim această marcantă constatare:

»Concluzul congresului național bisericesc s'a luat în ședința din 10/23 Octombrie, va să zică cam cu trei săptămâni înainte de aceasta

Conform practicei constituționale au să se promulgeze concluzele congresului național bisericesc prin Consistorul metropolitan, care apoi are să le aducă la cunoștința oficială a forurilor pe cari le privește.

Ei bine, Consistorul metropolitan s'a întrunit deabia alaltăieri și ieri, Marți și Miercuri, făcând promulgarea. Iar concluzele deabia de aici înainte au să ajungă pe calea sa în mod oficial la forurile pe cari le privește.

În mod oficial deabia de aici înainte ar avea să ajungă concluzul congresului național bisericesc la cunoștința oficială a ministrului.

Ce s'a întâmplat însă?!

Ministrul ia știre despre acest concluz prin ziare și pe baza acestor informațiuni cere dela metropolit să-i comunice pe cale telegrafică textual autentic al concluzului.

Deși concluzul încă nu era promulgat, prin urmare încă nu trecuse prin formele constituționale, cari se observă la toate concluzele, metropolitul satisface curiozității ministrului, trimițându-i o copie a concluzului votat dar încă nepromulgat.

Ajuns pe calea aceasta în posesia concluzului, ministrul Apponyi n'are alt lucru, decât să prezenteze pe cea mai scurtă cale Mai. Sale concluzul cu propunerea de a-l desființa.

Și toate aceste se întâmplă când e criză acută la guvern.

Kristeffy e de părere — după »Pester Lloyd«, — că Andrassy, Kossuth, Apponyi etc. vor primi guvernul și fără concesiile, dar vor ceda în a egeri, căci față în față vor fi de-o parte: cu guvernul, banca unită cu cea austriacă și votul plural, iar cu opoziția votul universal și banca neatârnată, națională. Deci lozinca nepopulară va avea o guvernul și cea populară va avea-o Iusth și opoziția.

Războiu între Rusia și Austro-Ungaria. Ziarul »Birjewia Wjedomosti« publică un senzațional articol al fostului prim-ministru al Rusiei, prințul Sviatopolsk-Mirski, care, în substăntă, zice că un războiu între Rusia deoparte și Austro-Ungaria și Germania de alta, e de neînălțurat. În încheierea sa prințul Mirski mărturisește, că ținta finală a politicii externe rusești e împărțirea Austro-Ungariei.

Acest articol a stârnit în presa germană o senzație enormă, pentru că »Birjewia Wjedomosti« e socotit ca un ziar

ritane! Nu-i nici o femeie în lumea asta, care nu s-ar simți măgulită, făcându-i-se curte. — o calitate, care te silește să adori irezistibil o femeie!

Mrs. Allonby: Credeți că există o femeie în lume, în stare să reziste sărutului?

Lord Illingworth: Foarte puțin.

Mrs. Allonby: N-ai să o săruți pe miss Worsley niciodată!

Lord Illingworth: Sunteți sigură?

Mrs. Allonby: Pe deplin.

Lord Illingworth: Da. Și ce ar face dacă a-și săruta-o?

Mrs. Allonby: Sau s-ar mărita, sau v-ar lovi cu mânușa, în față. În fine ce-ați face dacă v-ar lovi cu mânușa în față?

Lord Illingworth: Probabil, m-ași îndrăgosti de ea.

Mrs. Allonby: Sunteți foarte norocos și nu veți săruta-o!

Lord Illingworth: O spuneți ca o provocare?

Mrs. Allonby: E o săgeată pe care o arunc în vânt.

Lord Illingworth: Imi succed toate întreprinderile, nu știți?

Mrs. Allonby: Imi pare rău. Noi fe-

meile dorim întotdeauna neizbândă; se sprijinește pe noi.

Lord Illingworth: Din potrivă, doriți izbândă, vă sprijiniți pe ea.

Mrs. Allonby: Noi suntem laurii, cari îi acoperim pleșuvia.

Lord Illingworth: Sunt necesari totdeauna, excepționând momentele invingerii.

Mrs. Allonby: Atunci, e lipsită de interes.

Lord Illingworth: Ce chinuitoare sunteți, Mrs. Allonby!

(pauză.)

Mrs. Allonby: Lord Illingworth, aveți ceva, ce mă silește întotdeauna să vă admir.

Lord Illingworth: Numai ceva? Eu mă știu cu atâtea calități rele.

Mrs. Allonby: A! nu vă închipuiți prea multe, lord Illingworth; le puteți pierde, la bătrânețe!

Lord Illingworth: N-am de gând să îmbătrânesc; sufletul se naște bătrân și întinerește vecinic. Iată comedia vieții!

Mrs. Allonby: Corpul se naște tânăr și îmbătrânește vecinic — iată tragedia vieții!

Lord Illingworth: Mai cu seamă comedia vieții — ...Vă rog, care e acel ceva

plin de mister pentru care mă veți admira întotdeauna?

Mrs. Allonby: Acesta-i: Nu mi-ați făcut niciodată curte.

Lord Illingworth: N-am făcut decât tot asta!

Mrs. Allonby: Adevărat? N-am fost atentă.

Lord Illingworth: Ce noroc! Puteam trăi împreună o tragedie.

Mrs. Allonby: Amândoi, am fi lăsat-o în urmă.

Lord Illingworth: Toate se pot supraviețui, afară de moarte; toate le putem nimici afară de reputația bună.

Mrs. Allonby: Ați pus vreodată la încercare, r'putația bună?

Lord Illingworth: Sunt chinuri, cărorora nu le-am fost supus nici-odată.

Mrs. Allonby: Pot să urmeze...

Lord Illingworth: De ce mă ameninți?

Mrs. Allonby: Iți voi spune, după ce vei săruta pe Puritana. (Intră lacheul.)

Francis: Mylord, ceaiul se servește în salonul galben.

Lord Illingworth: Spune-i Myladyi, că vom veni.

Francis: Da, Mylord! (ese.)

Lord Illingworth: Să intrăm în salon?

Mrs. Allonby: Iubiți distracțiile simple?

Lord Illingworth: Sunt entuziasmat pentru plăcerile simple, sunt ultimele refugii din fața celor complicate. Dacă doriți, putem să rămânem aicea. Da, vă rog să rămânem aicea! Cartea vieții, începe cu un bărbat și cu o femeie, într-o grădină.

Mrs. Allonby: Și se finește cu revelațiuni.

Lord Illingworth: R'postați dumne-zeește în duel, dar spada vi-e frântă.

Mrs. Allonby: Mi-ajută masca.

Lord Illingworth: Ea Vă infrumsețează fața și 'nvăpăiază ochii.

Mrs. Allonby: Vă mulțumesc. Veniți.

Lord Illingworth: (vede scrisoarea d-nei Arbuthnot pe masă, o ridică și-i privește conținutul.) Ce linii remarcabile. Imi amintesc de o cunoștință de pe vremuri!

Mrs. Allonby: De cine?

Lord Illingworth: (turburat). Nimeni... nimeni mai de seamă; de o femeie, ca toate: (aruncă scrisoarea și urcă împreună cu Mrs. Allonby pe scările terasei, zăbindu-și în față.)

(cortina.)

(Va urma.)

oficios. La Petersburg însă, se declară că gazeta aceasta nu e organul oficios al ministerului de externe, e adevărat însă, că guvernul se servește de ea din când în când pentru vre-o demonstrație sgomotoasă în politica internațională. Chiar dacă articolul în chestiune n'ar putea avea însemnătatea politică ce i-se atribuie, el nu oglindește mai puțin spiritul de dușmănie de care presa și cercurile diriguitoare rușești sunt însuflețite față de Austro-Ungharia și Germania.

STIRILE ZILEI.

— 7 Noemvrie v.

Telepatie. De câteva seri lumea bună din Brașov se adună tot mai uimită la un elegant restaurant din loc, privind nedumerită la jocurile de scamatorie ale lui Carmellini. Porumbei și iepurași răsar din fășii de hârtie, inele dispar și se găesc legate de buchete, (pentru domni se servește la minut, cafea și ceai, în schimb) miraculoase schimbări de cărți, și alte multe »drăcii«, cum ar zice Românul.

Dar Carmellini nu e numai un escent iluzionist. Măestria lui cea mai mare este în experimentele de mesmerism, întemeiate pe cele mai noi cercetări de psihologie și de curente magnetice din fizicul omenesc. Din cele multe surprinzătoare cazuri, ce seară de seară se înmulțesc, vom povesti unul singur.

Ni-s-a întâmplat chiar nouă.

Eram la o masă toată redacția, și Carmellini se lega tocmai, că el va făptui gândul ori și cui, cu ochii acoperiți, fără să i-se spună un singur cuvânt. Hai să-i tragem o păcăleală, ne gândim noi la masa noastră, și zimbând pe sub mustețe, ne apucăm, pentru controlă, ca să scriem pe o filă, ce voiam să poruncim lui Carmellini să facă.

Cineva însă ne ia pe dinainte.

Un domn, strein și din vedere, cere mai curând decât noi lui Carmellini să facă ce gândește el. Caută să așteptăm rând.

Carmellini își leagă ochii. Ia de mână pe »cel cu gândul«, zice »trei!« se pornește drept în o anumită direcție, apoi se apropie de masa noastră, se învârtă mult pe lângă noi, apoi trece la o masă în spre mijloc, pipăe, oarbeacă, de-odată se apropie de-o damă cu pălăria albă și haina brună, îi ia mâna și o sărută. Găcise ai-doma gândul tinărului...

Am ramas incremeniți. Pe fila noastră de controlă era scris, nemțește:

»Ai să te duci și să săruți mâna la dama cu pălărie aiba și haina brună; mijlocul salei, față în față cu scena!«...

Cine-i Bagotai Lengyel Kornel? În lista noilor membrii est-rni ai clubului dietal kossuthist lângă un Satusinszky, etc. etc., dăm și peste numele unui »Bagotai Lengyel Kornel, görög katolikus lelkész, Gílad... Ne mângâiem c-o fi vre-un rușneac de-ai lui Firzák; ne-ar plăcea însă totuși să ne scrie careva dintre cetitori: cine e dumnealui bagotai, etc.??

Casa lui Iancu. Iată cum povestește coresp. »Luptei« atentatul în contra acestui monument național al nostru:

»Mercuri, 3 I. c., noaptea un Crișan (Român de pe Criș), care trecea prin Vidra spre Câmpeni, de pe drum vede flăcări aruncate pe acoperișul »Casei lui Iancu«, — astfel povestește faptul un ciubărar Vidran, ce trecea prin Abrud cu ciubare spre țară.

În spaima lui Crișanul, cu strigăte puternice trezește din somn pe Vidrenii pacinici și liniștiți, adăpostiți în culcușurile lor de noapte.

Observă cum un om îmbrăcat cu straie negre, dă fuga pe colina din fața casei și Crișanul încercă să-l urmărească. La o răspântie însă îi sboară în față o piatră sau o bucată bună de lemn, pornindu-i sângele. Până să se reculegă Crișanul nostru, făptuitorul păcătos dispăruse.

Dimineața s-a văzut că pe acoperișul casei, precum și pe pereti, era vărsat petrol, numai că să ia flăcări mai repede. Că n-a ars este a se mulțumi faptului că în urma ploaiei de peste zi acoperișul era greu de umezeală.

S-au aflat și 2 sticle de câte un litru, goale, în cari a fost petrolul, care s-a vărsat pe acoperișul și peretii casei.

A doua bancă românească în Șeicamare. Ni se scrie: Numele acestei bănci e »Ajuterul«. Se spune, că e înființată pe acțiuni cu capitalul de cor. 30.000, și zilele acestea și-a început activitatea. Inițiatorii și fondatorii acestei bănci Nr. 2 vor vesti, fără îndoială, că interesele mari economice ale populației din acest ținut au cerut cu imperiozitate înființarea ei. Vine doar toamna cu bunătățile ei!? — *Minor.*

Cununii. Virginia Gușeală Negrea și Arion Zăgan, învățător, serbează cununia lor în 21 Nov. n. în Poșorta.

— Mărioara Ganea și Iuliu Anca, celebră în 21 Nov. n. cununia lor religioasă în Sebeșul-săsesc.

Cați Români sunt la universitatea din Cernăuți. Cefim în »Patria«: »Neue Freie Presse« de Marția trecută publică o telegramă din Cernăuți — se vede semi-oficială — în care arată că după statistica oficială, pe semestrul de vară 1909 studenții români reprezintă numai 21%, dintre cari 71 teologi, deci cam a cincea parte din totalitatea studenției. Aceasta telegramă s-a publicat anume cu scopul, de a arăta cu cifre, că postulatul studenției române nu ar fi bine întemeiat. Spre restabilirea adevărului, trebuie să constatăm, că cifrele indicate nu sunt tocmai juste. Căci media de 21% face numai atuncia, dacă se numără și studenții extraordinari, hospitanți, și farmaceuti. Dacă considerăm însă numai studenții ordinari, atunci procentul Românilor se ridică la 23% — dar nici acest procent nu este cel adevărat, căci în numărul acesta sunt trecuți și 122 de studenți din Galiția, cari doar nu pot fi considerați, când e vorba de postulatul studenției autochtone și dacă subtragem dela aceștia, atunci Românii reprezintă 27%, deci mai mult decât a patra parte din studenție. Și dacă mergem mai departe și considerăm numai studenții înscriși la facultatea filosofică, atunci ajungem cu cifra studenților români la 31%, deci aproape a treia parte din studenți. Datele aceste sunt însă numai pe anul trecut. Dacă am lua statistica din anul acesta, atunci rezultatul ar fi încă mai favorabil pentru noi. Aceste spre știrea celor interesați!

Tramvaiu pe o singură șină. Zilele trecute s-a făcut în grădina zoologică din Berlin încercări cu un nou sistem de tramvaiu, care merge pe o singură șină, păstrându-și echilibrul. Acest nou sistem de tramvaiu a fost inventat de inginerul August Scherl.

Tragedia dela Mayerling. Cu prilejul morții baronului de Weczera, de curând întâmplate, s-a vorbit iarăși de împrejurările tragice în cari a murit arhiducele Rudolf al Austriei. Weczera era fratele amantului lui Rudolf, și se zicea că a fost amestecat în această afacere. Un ziar american spune că această informație a fost confirmată de consulul general al Austro-Unghariei la New York. Acum însă consulatul desminte categoric. Se spune însă că împăratul Francisc Iosif s-ar fi exprimat că nu vrea ca, înainte de 50 ani dela moartea fiului său, să se dea publicității documentele cari se află închise în arhivele palatului din Viena, documente cari vor lumina întreaga afacere. La 1909 ele vor fi scoase din lada de fier, pentru a putea fi utilizate de istoriografi.

Blériot o să sboare de două-ori și la Constantinopol, apoi va pleca la Cairo și Alexandria, unde, de asemenea, va zbură.

În contra corsetelor. Francezul D-r. Maréchal, speriat de nebuniile corsetelor și de nenorocirile la cari au dat loc silințele femeilor de a se face prea subțiri — cere o lege care să oprească sub pedepse grele pe orice femeie de a purta corset înainte de a fi implinit 30 de ani.

Locale. Escelentul iluzionist Carmellini, mai dă câteva reprezentații având totdeauna câte ceva nou în program. Reprezentația de mâine, Duminecă, va da-o la Redută, tot la mese. Uimitoare sunt experiențele lui bazate pe sugestie, hipnoză și mesmerism, ce le execută împreună cu soția lui!!! A făcut chiar și pe a treia persoană să găcească un nume la care se gândea X!!

— Appolo-bioscop începe reprezentațiile sale astă-seară! Va arăta între altele *sborul lui Blériot la Budapesta*. Două reprezentații la zi: la 6 și 8 ceasuri.

— Duminecă deschisă farmacia Horung, »La Arap«.

Un monument lui Ferrer, la Paris. Monumentul lui Francisco Ferrer, ce se va așeza în Montmartre, în fața bisericii catolice »Sacre-Coeur«, e isprăvit. El înfăți-

șează pe împușcatul din Barcelona căzând sub gloanțele plutonului de execuțiune și prins în brațe de o figură alegorică, închipuind geniul umanității. Nu e însă probabil, ca manifestația liber-cugetătorilor francezi să se realizeze. Pentru ca monumentul să poată fi așezat pe locul hotărât, trebuie o autorizație a consiliului comunal al Parisului. Se știe însă că acesta a refuzat să se dea unei străzi numele lui Ferrer și e aproape sigur, că nu va acorda autorizația în chestiune.

O specialitate austriacă. Pentru cei ce sufer de stomac se recomandă folosirea prafurilor veritabilei Seidlitz ale lui Moll, ca o doftorie de casă probată ce întărește stomacul și promovează mistuirea. O cutie 2 cor. Se trimite zilnic cu rambursă postală de farmacistul A. Moll, Iferantului curții c. și r. Wien L. Tuchlauben 9. În depozitele din provincie să se ceară espres preparatul Moll, cu marca de scut și subscriere. — (5)

Bibliografie

A apărut »Lucafărul«, Nr. 22, cu următorul sumar: Al. Ciura: Ghiță. Maria Cunțan: Cântece (poezie). M. S.-Râmnicăneanu: O pedeapsă. I. U. Soricu: Serenadă (poezie). T. Murășan: A plecat în lume (poezie). E. Lovinescu: Grigore Alexandrescu. N. G.: Cronică bucureșteană: Loteria de stat. Dări de seamă: G. Rotică: Poezii (Oct. C. Tăslăuanu). Cronică: Titu Maiorescu. Nic. Teclu. Un om fără păreche. Biserica românească ort. din Cacova (Bănat). Biblioteca pentru toți.

— Amargo: câteva pagini de reușite caricaturi și versuri de epigramă, cu subiecte din viața socială și literară. Autorul lor e în administrația ziarului »L'Independance Roumaine«. Volumașul ne promite un nou talent de satiră.

— »Votul universal«, de Dr. Romul Boulă, avocat în Dicioșanmărtin. Un volum de 62 pagini, preț 1 cor. Fără îndoială o prețioasă carte și cu multă valoare de actualitate. Tratează chestia, teoretic și practic până în amănunte. Păcat că n-a fost scrisă pe înțelesul poporului și, adesea, mai românește. Se simte mult lipsa unei astfel de broșuri de — propagandă.

POȘTA REDACȚIUNELI.

Blaj. Ne miră, cum d-v faceți așa mare caz, dintr-o chestie, pe care noi am atins-o aproape incidental, fără de nici-o intenție. Răspundem însă cu plăcere, că articolul »Anarchistul« nu este un articol din redacție. Aceasta se putea vedea și din st-leta, cu ce era însemnat. Foiletonul, »Știința oficială și libera gândire«, era iscălit. În amândouă cazurile deci nu era de ce să facem comentariu.

Nu țineam să dăm expresie rezervei noastre, nici din cauza, fiindcă în numărare rânduri am declarat, că vom deschide coloanele ziarului nostru și pentru păreri, ce nu sunt ale ziarului, sau sunt contrare chiar, cu păreri ziarului!! O ținem aceasta și de sită. »Gazeta Transilvaniei« trece prin o epocă de tranziție, ca să nu zicem de — criză. Sprijinul tăgăduit, întarzie din toate părțile. Căți-vă oameni care aci tot greul muncii. De la anul nou, sub o nouă organizare și nouă conducere sperăm se va schimba situația înspre mai bine. Atunci redactarea ziarului se va putea face iarăși în vechile condiții, și spirit — mai închis. De-ocamdată însă trebuie să ținem coloanele deschise pentru păreri cât de felurite. Înțelegeți, fără îndoială, pentru ce. Credem ca cetitorii noștri doresc chiar dânsii a afla, ce cugetă și ce scriu alți oameni, de alte păreri decât dânsii. Declaram însă din nou, că tot ce poartă un semn oarecare nu este scris în redacție, și nu trebuie să fie adus în legătură cu principiile redacției.

Vă putem asigura de altă parte, că autorul articolului cu pricina (avem o stimă deosebită pentru dânsul și pentru scrisul lui) e un om în adevăr religios. Nici n-a căutat el să discute religiozitatea. Abia cât atinse-e pe cei *supersticioși* sau cei ce *banalizează* id-a divină, înfățișând pe D-zeu cu chip și ținut de om! Atât. Iar foiletonul avea numai un caracter *informativ* pentru noi.

Indată ce ar fi scrise chestii ca și cele bănuite de d-v. în ton agresiv, de propagandă sau bâtae de joc, coloanele noastre ar sta închise în fața lor!!

După aceste lămuriri credem că nu veți mai stăruii să publicăm prețuital d-v articol. Nu mai e acum la ce să răspundeți, în felul acela cum ați început. Nici chiar d-l Leon nu atinge credința religioasă, în articolul pe care l-am dat noi. Cu toate acestea, dacă doriți a face polemie cu dâ-

sul, coloanele noastre Vă stau la dispoziție cu plăcere.

Primiți asigurarea distinsei stimei, ce Vă păstrăm.

H. P. P. — Azi merg 10 ex. Nu am scris fiindcă ba ieri ba azi era să fie gata broșura. Toate cele bune.

Sighisoara. Vă incredințăm că pe lângă toată vorbăria d-voastră, totuși noi suntem acei, cari am făcut în adevăr — »politică«. Însă dacă d-v voțiți în ruptul capului a face »politică selbătăcită«, n-aveți decât să ne permiteți a Vă pune numele în ziar, ca redactor responsabil, atunci aprobăm cu plăcere pe Dr. A. Molenaar. Ba propăgam chiar principii mai puțin normale, și mai mult sălbatică, dacă vreți.... Voțiți? Sau credeți și d-voastră, că e mai bine să-și vadă fiecare de treaba lui; de o pricepe sau nu o pricepe?...

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 20 Nov. Înalta curie a pronunțat sentința definitivă în procesul bisericii române cu biserica grecească, pentru împărțirea fondurilor și averilor lăsate de macedo-români înainte de despărțirea acestor două biserici. Precum se știe toate forurile judecătorești au respins cererea parohiei române. Curia a confirmat respingerea și a judecat parohia română la plătirea cheltuielilor, ce se urcă la o sumă considerabilă.

Budapesta, 20 Nov. Președintele justițiilor, L. Meskó, s-a retras de la conducerea partidului, din cauza sănătății sale. Partidul a luat la cunoștință cu regret hotărârea lui Meskó, dar apreciind motivele cari l-au îndemnat, a primit abdicarea. De nou preșident a fost ales Iuliu Iusth!

În aceeași conferință T. Batthyányi a ținut un lung discurs despre votul universal, egal și secret, și în contra pluralității lui Andrassy.

Budapesta, 20 Nov. Kossuth a spus înaintea partizanilor săi că serviciul de doi ani la miliție ar fi împreunat cu enorme cheltuieli noi. Limba maghiară trebuie introdusă treptat în armată.

Viena, 20 Nov. Se vorbește tot mai fără de rezervă, că toate planurile guvernului maghiar sunt făcute și toate hotărârile luate. Negocierile se fac numai pentru trăgânarea crizei, ca în acest timp interesul poporului să mai scadă.

Vechiul cabinet primește din nou însărcinarea și așteaptă numai momentul oportun, ca să o aducă înaintea publicității.

Viena, 20 Nov. Guvernul a ajuns la înțelegere cu uniunea slavă. Aceasta a retras propunerile de urgență. Votarea indemnării este asigurată.

Cernăuți, 20 Novembre. »Lupta« organul socialiștilor români bucovineni, a fost conșcut, din ordinul procurorului, pentru că a reproduș poezia profesorului universitar din Iași, A. C. Cuza, intitulată »La mormântul meu«.

Procurorul consideră că poezia atacă grav religia și ironizează ideea existenței lui Dumnezeu, lucru nepermis de lege.

Paris, 20 Nov. Starea lui Björnson se agravează din oră în oră. Abia mai bate inima, și abia se mai aude răsufletarea.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu.

Ram.

Redactor respons.: Dr. Sever Dan.

Să capetă pretutindeni

Kalodont

Cremă de dinți indispensabilă
conservă dinți curați, albi și sănătoși.

Anunț de licitație.

În 13 și 14 Dec. st. n. 1909 se vor vinde cu licitație obiectele ce sau amanetat din 14 Sept. 1908 până inclusive în 7 Nov. 1908 și anume: sub numărul 12374—1908 până inclusive cu Nr. 14945—1908, al căror termin au expirat și nu s'au rescumpărat.

Licitația va avea loc în localul Casei de zăloge, dela 8 oare până la 11 oare a. m. și în cas de lipsă dela 2 până la 4 oare p. m.

Obiectele, cari se vor vinde, sunt: Giuvaericale, Ciasornice de aur și argint și alte senle de aramă, Cioaie, Cositor, flanele, haine bărbătești și femeiesci, Cisme, Ghete și altele.

Vânzarea se face în bani gata. Rescumpărarea sau inoirea amanetelor se poate face numai cu o zi înainte de licitație.

În ziua vânzării cu licitație nu se permite nici într'un chip a prelungi amanetarea.

Brassó, 21 Nov. 1909.

(1-3). Oficiul casei de amanetare din Brașov.

La soc. com. „CONSUM“ în Blaș află aplicare imediat un comis harnic în bransa de băcănie și ferărie.

„CONSUM“, societate comercială pe acții.

„AGRICOLA“, societate economică pe acții în Hunedoara.

Subsemnata direcțiune hotărând deschiderea unui concurs pentru ocuparea postului de al doilea contabil

în birourile institutului „Agricola“ din Hunedoara, prin prezenta invită pe cei chemați să înainteze petițiile lor în scris, sprijinite cu acte în regulă — cel mult până în ziua de 5 Decembrie st. n. a. c.

Să cere dela concurenți să fi isprăvit cu succes o școală comercială superioară. Cunoștința de limbi și praxă de bancă stabilesc preferință.

Postul e de ocupat în cursul lunei Decembre a. c. Salar anual: 1200 coroane, tantiemă statutară și retribuția eventualelor comisii conform regulamentelor. Alesul va fi provizor un an, după care are drept să intre ca membru la fondul de pensii. Petițiile să se adreseze:

Direcțiunea institutului „Agricola“, societate econ. pe acții, Vajdahunyád.

(1-1).

GEORGE BUCĂ

croitor bărbătesc,
Brașov, Strada Orfanilor Nr. 7.
Confecționează:
Costume moderne.
Fason elegant.
Depozit de
Stofe veritabile englezești.

WILHELM SCHMIDTS,

Franzlarle fină și de lux.
Brutărie, Vânzare de făină.
Brașov, Str. Aței 3, Str. Hirscher 2.
In fie-care zi se capătă de 3-ori **franzesele pro. apete, și pâne de casă.**
Pâne neagră **Graham** proaspătă.
Cozonaci și Pizmeți proaspeți în fie-care zi.
La toate expozițiile unda au luat parte, produsele mele au fost premiate cu cel dintăiu preț. La expoziția din București din anul 1906 premiat cu medalia de argint.

Cursul la bucsa din Brașov.

Din 19 Noemvrie n. 1909.

Renta ang. de aur 4%	113 --
Renta de corone ung. 4%	22 45
Imp. căl. ter. ung. în aur 3 1/2%	82 40
Imp. căl. fer. ung. în argint 4%	93 10
Bonuri rurale croate-slavone	94 --
Imp. ung. cu premii	217 --
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	155 75
Renta de hârtie austr. 4 1/10	95 30
Renta de argint austr. 4 1/10	95 20
Renta de aur austr. 4%	116 75
Renta de corone austr. 4%	95 30
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	85 10
Losuri din 1890	163 --
Acții de-ale Băncii ung. de credit	775 50
Acții de-ale Băncii austr. de credit	664 75
Acții de-ale Băncii austro-ung.	1775 --
Napoleoniori.	19 15
Mărci imperiale germane	17 75
London vista	240 92 1/2
Paris vista	95 60 1/2
Neto italiene.	95 --

Cursul pieței B. și F.

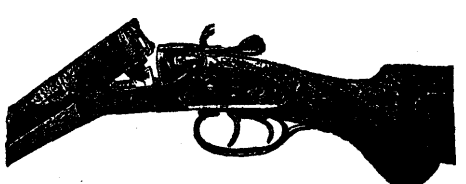
Din 20 Noemvrie n. 1909

Bancnote rom. Cump.	18 76	Vend.	8 82
Argint român	18 70		18 80
Lire turcesci	21 50		21 80
Sens. fone. Albin 5%	100 --		101 --
Rente Rusesci	254 --		256 --
Napoleoniori.	19 04		19 6
Galbeni	11 30		11 40
Mărci germane	117 --		117 50

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau tunare.

Кич POPOFF
cea mai fină
MARCA DE
CAIŢU RUSESC.

PRIMA FABRICĂ de ARME din FERLACH
PETER WERNIG
SOCIETATE CU CAPITAL LIMITAT, FERLACH, KÄRNTEN

o omandă produsele sale recunoscutute ca fiind de prima calitate și anume:
Puști de vânătoare și de serviciu, de tot-feiu, încercate de către autorități. Pistoale și Revolvere dela cele mai simple până la cele mai fine și cu toate prețurile.
Cea mai mare putere de penetratiune.
La cerere se expediază Prețul curent ilustrat, gratis și franco.

Specialitate: Singurii fabricanți de puști cu 4 tevi dovedite ca foarte bune. Se fabrică arme după dorință și speciale, se fac **reparațiuni și prefaceri** de tot genul și foarte solid cu prețuri ieftine.
Depou bineasortat cu requisite pentru vânătoare și cu toate obiectele în legătură cu aceasta.
Condițiuni speciale pentru d-nii revânzătorii și fabricanți de arme.

O vai! Tusea, răgușala și flegma o vindecă iute și sigur ::
„Pastile alui Egger pentru piept“
are gust bun și nu strică apetitul.
Per Karton 1 cor. și 2 coroane.
Karton de probă 50 bani.
Deposit principal de trimitere:
Farmacia „Reichspalatin“
Budapest, Váczi-körut 17.
Pastile Egger m'a vindecat!
Tusea blăstămată o să mă înec! Se capătă în Brașov: Borsódó István, Julius Hornung, Emil Jekelius, Franz Kelemen, Victor Klein, Rudolf Kugler, Lang & Theil, droguerie, Elbarl Neustädter, Heinrich G. Ober Victor Roth, Stenner Frideric, Teutsch și Tartler, droguerie
In Râșnov: Josef Scheeser, Eugen Pasteiner, Dr. Poschs Erben, droguerie.

Grăbiți-vă și profitați de MARE CHILIPIR
căci n'a fost nici n-o să mai fie așa estinătate ca cu 40 bani să luați cărți literare românești, format mare de câte 200—300 pagini din Colecția Șaraga, care se vinde în altă parte 1 leu exemplarul Bibliotecii românești Șaraga de câte 100 pagini cu 15 bani volumul.
Xenopol A. D., Istoria Românilor în 12 volume mari de câte 275 pagini unul numai cu 7 lei toate 12 volume în loc de 18 lei.
In streinătate costă transportul 1 leu 50 b. la 20 cărți trimese odată.
NICOLAI A. PETROFF,
Librar-Editor,
Bârlad—România.

Premiați la 7 expoziții universale cu premiul întâi.
Veritabil numai cu MARCA DECEA DE TABAC
1860 Т.РА.Р.М. СПЕТЕРБУРГЪ
SOȘONI
DE PETERSBURG.
Fabrica lăferează zilnic 60,000 părechi.
Singurii contrahenți:
MESSTORE, BEHN & Co,
WIENA I.
Snt de vânzare în prăvălii de ghete și cu articoli de modă.

Praturile-Seidlitz ale lui MOLL
Veritabile numai dacă fie-care cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. MOLL și cu subscrierea sa.
Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai ce bicose la stomac și pântece, în contra căreilor și acrelei la stomac, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încoace. — Prețul unei cutii originale sigilate Corone 2— Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.
Franzbranntwein și sare a lui Moll.
Veritabil numai dacă fie-care sticlă este provădută cu marca de scuire și cu plumbul lui A. Moll
Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (trotat), alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de răceă.
Prețul unei cutii originale plumbate cor. 2.—
Săpun de copii a lui Moll.
Cel mai fin săpun de copii și Dame, fabricat după metodu cel mai nou, pentru cultivarea rațională a pielii, cu deosebire pentru copii și adulți. — Prețul unei bucați cor. —40 b.
Cinet bucați cor. 1.80
Fie-care bucață de săpun, pentru copii e-te provădută cu marca de apărare A. Moll.
Trimiterea principală prin Farmacistul A. MOLL Wien, I. Tuchlauben 9 c. și rez. turnisor al curții imperiale
— Comande din provinciă se efectuează zilnic prin rambursă postală —
La deposite să se ceră anumit preparatele provădute cu i călitura și marca de apărare a lui A. MOLL.
Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth și en gros la D. Eremias Nepoțiu.